Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Mai înainte de zori Mă pornesc cu oştiri cereşti, cu glasul cuvântului Meu şi cu întreită iubire întru întâmpinarea celor ce se strâng la izvorul Meu de cuvânt în ziua aceasta de praznic sfânt. Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul Tatălui Savaot, Unul născut din Tatăl mai înainte de vecii, şi din mamă Fecioară acum două mii de ani când M-am făcut Om ca să fiu cu oamenii pe pământ şi să anunţ între ei împărăţia Mea pentru oricine voieşte să se facă fiu al lui Dumnezeu, cu cetăţenie cerească peste el pe pământ. Am norii suire şi am umblare pe aripile vânturilor, căci scris este: *«Dumnezeu strălucit va veni şi nu va tăcea»*.

Cu glas de Păstor iubitor şi milos vă dau din gura Mea vouă, celor ce veniţi la izvorul Meu de cuvânt. Pace vouă! Mai întâi pace vouă vă spun! Apoi voi să vă aşezaţi înaintea Mea ca să vă binecuvintez venirea voastră la Mine, la izvorul cuvântului Meu, care se face carte aici, între slugile Mele, căci Eu sunt Cel ce fac pe îngerii Mei duhuri şi pe slugile Mele pară de foc, precum este scris să fac. Voiesc şi omul să-L facă pe Dumnezeu ca să-L aibă pe El de Păstor al său.

Vine Domnul la oameni, vine cu sfinţii în oştiri, călare pe cai albi, şi vine în locurile Sale binecuvântate pe pământ. Precum se duc oamenii în locuri plăcute lor, făcute de oameni, aşa vin Eu cu sfinţii la izvor aici şi Mă odihnesc de drumul dintre cer şi pământ, căci Eu am spus, şi s-a făcut cuvântul Meu şi e domnia Mea aici, şi vin aici cei pe care Tatăl Savaot îi atrage, iar Eu le dau lor, căci sunt Păstor.

E zi de praznic împărătesc şi sfânt pentru intrarea mamei Mele Fecioara între sfinţi în cele ce nu se văd, şi este scris la Mine în această zi sărbătoare cu strângere la izvor şi cu hrană din gura Mea pentru cei ce vin, atraşi de Tatăl Meu. Acum paisprezece zile s-a strâns mulţime mare cât vezi cu ochii, s-a strâns la rugăciune spre Mine pentru ca să le dau lor, dar aici la izvorul înţelepciunii Mele vin cei ce se dau ei Domnului, nu vin cei care cer. O, ce frumos! Unde se mai găsesc locuri sfinţite unde să se adune mulţime care să se dea Domnului, şi nu ca să le dea lor Domnul? S-a strâns mulţime cât frunza şi iarba lângă icoana Maicii Mele şi toţi au cerut Mie şi ei multe pentru nevoile lor, iar Noi să le dăm lor. Aici însă vin cei ce se dau ei lui Dumnezeu, pentru că au iubirea lui Dumnezeu în ei şi se dau Lui cu ea. Eu însă Mă aplec şi vă dau, ca mama care se apleacă să-şi hrănească pruncul mic şi să şi-l crească îngrijindu-l cu dor.

Mă dau vouă pentru că vă daţi Mie cu viaţa voastră după voia Mea, dar să fie aşa venirea voastră la izvorul Meu de cuvânt, care vă învaţă să vă daţi lui Dumnezeu, iar El să facă voia Lui în voi şi între voi, căci voia Lui în voi este cea care se vede între voi apoi, uitând de cele ale voastre şi dându-vă unii pe alţii Domnului prin povaţă, prin îndemnare şi prin sfântă lucrare pentru mersul Său pe pământ prin voi.

Vă spun vouă în zi de praznic sfânt că omul trebuie să se facă purtător de Dumnezeu, cea mai dulce povară pe care o poate omul avea. Cel ce stă sub această sarcină are pe Domnul strălucire peste el şi văd cei din jur lumina aceasta, prin care nu-şi face loc trufia, ci numai iubirea şi strălucirea ei. Vă îndemn să aveţi pace între voi. Prin iubire de Dumnezeu se zideşte ea între fraţi. Nu uitaţi că iubirea cea ştirbită nu are frumuseţe şi nici rod pentru cer. Cel ce iubeşte pe Domnul în chip ştirbit e ca gura fără dinţii ei toţi, şi de a căror lipsă gura nu poate mesteca hrana cea pentru viaţă şi pentru sănătatea vieţii.

Iubirea Mea cea dintre fraţi a fost povaţa mamei Mele Fecioara ori de câte ori ea avea de lucrat peste cei ce se mântuiau atunci şi erau atraşi la Mine şi la Tatăl prin lucrarea ei de peste ei. O, tot aşa şi acum mama Mea se împarte, şi iată, Eu Mă împart celor ce se dau Mie cu viaţa lor, nemaicerându-Mi Mie pentru ei, de vreme ce se dau ei Mie cu totul.

Hai, mama Mea, e praznic sfânt pentru tine, mamă. Avem cetate pe pământ primitoare de oaspeţi din cer, mamă, şi avem oaspeţi veniţi la izvor şi trebuie să le dăm lor masă împărătească, mamă, căci ei se dau nouă rod ceresc ca să-l aducem Tatălui. Binecuvântat să fie cuvântul tău peste ei! Ocrotire să le fii lor şi veghe peste ei, şi să te primească ei, mamă. Amin.

— Da, Fiule scump, al Tatălui Mieluţ, şi al meu pruncuşor, să-i învăţăm pe ei să se facă purtători de Dumnezeu, căci aşa lucru voieşti Tu să aibă omul. Trebuie acum, la sfârşit, să putem aceasta peste oameni, chiar dacă numai un popor mic la număr va trage sub această povară dulce. Omul este învăţat să bată şi să ceară de la Noi ceea ce voieşte să-i dăm, dar aici, în lucrarea Ta peste acest popor este altfel, Fiule Doamne. Aici omul este cel ce se dă Nouă, iar cel ce se dă nu mai cere, căci are pe Domnul povară dulce de purtat, povară pe care n-o dă omul de la el nici pentru lumea toată, căci aşa face cel care simte gustul lui Dumnezeu şi bunul Lui din el.

Voi, cei adunaţi la praznicul meu de suire la cer lângă Fiul meu Iisus Hristos, primiţi povaţa mea! Nimiciţi duhul lumii din voi, căci lumea este urâtă şi vă face urâţi ca şi pe ea. Fiţi biruitori ca Fiul meu, Care a biruit lumea în însuşi trupul Său. Ce-i face omului duhul lumii? Îl face să uite de Dumnezeu, Care dă viaţă tuturor. Luaţi din viaţa mea vedere bună pentru viaţa voastră. Staţi în cer cu viaţa, că pe pământ e numai desfrânare din tată în fiu, de la începutul omului şi până azi şi până mâine, şi apoi va fi Domnul cu împărăţia Sa şi cu oştenii ei, cu cei care au biruit lumea ca şi Fiul meu Iisus Hristos.

Duhul lumii îi împarte omului mintea în cele din lume, îi strică dragostea, veghea şi bucuria cea de sus. Duhul lumii desparte fraţii cei întru Hristos fraţi şi fărâmiţează frumuseţea Domnului dintre ei şi lucrurile Lui cu ei. Daţi-vă Domnului în toate clipele voastre şi nu fiţi fără El, căci duhul lumii vă prinde singuri şi vă trage spre vină şi vă învinuieşte apoi la Domnul.

O, iubiţi rugăciunea cea cu putere rostită, cea plină de Dumnezeu în ea şi nu de om! Aceasta trebuie să facă purtătorul de Dumnezeu, nu altceva. Cereţi-L pe Domnul în voi să stea! Vă cere Domnul să staţi întru El. Iată ce măreaţă slujire cu supunere înaintea Domnului! Cei ce împlinesc aşa nu mai au vreme de duhul lumii, care îl urâţeşte pe om, oricâte podoabe ar avea pe el puse de la Dumnezeu.

Mi-e dor de voi să-I fiţi popor lui Hristos Fiul meu! Nu se poate aceasta cu dăruire ştirbită, ci trebuie să-L aveţi pe El povară dulce şi mers întreg să aveţi sub crucea Lui. Fie-vă milă de oameni, de fiii oamenilor! Dar cum această milă? Cereţi Domnului să pătrundă cu dorul Său în oameni ca să-Şi aleagă El popor sfinţit. Iată lucrarea purtătorilor de Dumnezeu! Cel ce nu lucrează aşa lucrul său, nu este de folos lui Dumnezeu.

O, cât de dulce vă povăţuiesc, cât de cereşte, cât de frumos! Aşa îi îndemnam pe ucenicii Fiului meu, pe cei iubitori de cer pe pământ şi peste ei. Eram purtătoare de Dumnezeu şi nu-i puteam învăţa decât ceea ce eu făceam şi împlineam, iar împlinirea mea făcea rod.

Nu uitaţi să fiţi şi să rămâneţi copii, ca să fiţi ai Tatălui şi ai Fiului şi ai Sfântului Duh şi să staţi apoi lângă El aşa cum eu stau lângă Tatăl şi lângă Fiul meu între cei din cer. E cerul plin de purtători de Dumnezeu veniţi de pe pământ în toate vremile de până acum. Acesta a fost neamul lui Dumnezeu după duh şi după sânge apoi, căci Fiul meu S-a dat lor pe pământ precum în cer şi S-a unit cu ei, un singur trup cei doi.

Vă mulţumesc pentru iubirea voastră adusă Fiului meu Iisus Hristos, Care plânge în cer pentru fiecare om, aşa cum eu plâng cu El. Învăţaţi taina plânsului lui Dumnezeu. O, învăţaţi puterea acestei taine şi veţi fi cei fericiţi. Plânsul omului este duhul nemulţumirii, dar plânsul Domnului este duhul iubirii. Aceste învăţături vă dăruiesc în ziua mea de praznic sfânt al venirii mele la Fiul meu Iisus Hristos, acum două mii de ani, după ce El S-a dus iar la Tatăl şi iarăşi a venit şi m-a luat lângă El.

Lacrima şi mila mea de mamă suspină mult pentru neamul român, pentru ţara venirii Fiului meu Iisus Hristos Cuvântul acum, la sfârşit de timp. Plâng la Tatăl şi Îi cer Lui pentru neamul

Fiului meu. Mă împart şi fac ocrotire mare în toată vremea peste ţara Fiului meu peste pământ cuvânt acum. Mila mea vindecă şi slobozeşte pe cei încercaţi, iar azi am pregătit cu rugăciune un dar ceresc, o izbândă sfântă peste neamul român, cu greu dobândită împotriva celor ce au alungat cârmaciul acestui neam de la locul lui de veghe. Poporul Fiului meu, aici, la izvorul Lui de cuvânt, a ridicat glas de rugăciune în vremea acestei încercări şi s-a deschis cerul şi a adus răspuns rugăciunii lui. Luaţi har din acest izvor ceresc şi purtaţi-vă ca fii ai harului cel de sus, care biruieşte în om duhul lumii. Amin.

Eu, Fiule Doamne, am împărţit sămânţă peste cei ce vin după cuvântul Tău la izvor. M-am dat lor plină de cuvânt. Îi iubesc pe cei ce vin pentru iubirea lor la Tine şi-i doresc pe ei sub această dulce povară: iubirea lor de Dumnezeu. Am multe de aşezat bine în ei, am încă multe şi mereu cerute să fie lucrătoare în ei. Iubirea din ei să-i facă biruitori, o, Doamne! Ca Tine să iubească ei şi nu ca oamenii, o, Fiule Doamne! Iubirea mea cea pentru Tine a fost povara mea de-o viaţă. Să poarte şi ei această dulce povară, şi vor fi cei fericiţi. Iar Tu întoarce-Te acum în sfat cu ei şi dă-le lor, căci eu le-am dat, şi le dau încă binecuvântare de mamă pentru calea lor înapoi şi dor le doresc lor, pentru Tine dor, o, Fiule scump al meu, Mieluţ îndurerat pentru fiecare om, care încă nu ştie că Tu eşti Dumnezeu şi că vii să-i îndemni pe toţi la Tatăl cu dulcele Tău glas şi cuvânt, ca apoi să Te odihneşti, dându-I Tatălui Savaot rodul Tău. Amin.

— O, mamă cerească, aşa ai fost tu şi pe pământ, cerească ai fost tu, mamă. Fii cereşti trebuie să naştem Noi din oameni prin cuvântul Nostru semănat peste ei. Cu glas de Păstor milos Mă dau oamenilor şi voiesc să se aprindă în ei focul Duhului Meu. Ca mama care se apleacă să-şi hrănească pruncul, aşa cobor Eu după om, mamă. Sărbătorim cu poporul cuvântului Meu ziua ta de praznic între sfinţi, şi e zi măreaţă această sărbătoare, mamă.

Îţi mulţumesc, popor de la izvor, pentru masa cea pregătită şi aşezată frumos pentru această zi. Ai trudit pentru cer, iar cerul te scrie sus la Tatăl sprijin lui Dumnezeu şi lucrărilor Lui. Binecuvintez în ziua aceasta lucrarea cea pentru săvârşirea sălii de nuntă de sub cortul alb. Se suie în cer truda ta, care-Mi sluşeşte venirii Mele şi lucrului ei.

E bucurie în cer pentru cei ce vin la izvor, şi voiesc să se întoarcă întru ale lor cu împlinirea Mea în ei. E glasul Meu pe pământ peste ei când ei vin la Mine şi la tine ca să audă glasul lui Dumnezeu. O, de şi-ar păstra ei credinţa până la sfârşit! Eu le dau lor această putere s-o poarte, le dau credinţa, până le voi da plata ei. Amin.

Mă voi întoarce în carte cu cuvântul Meu după ce vom conduce înapoi pe oaspeţii primiţi la izvor, şi vom pune apoi în carte durerea care a fost peste neamul român şi truda Mea şi a ta şi a sfinţilor toţi pentru liniştirea furtunii care a bătut atât de greu peste faţa acestui neam. Mă voi îndrepta peste tot cu cuvântul şi voi lăsa puterea lui să lucreze mereu, că mereu e de lucrat peste cele ce ispitesc şi încearcă neamul român.

Am împărţit puterile cereşti ca să lucreze ele peste cele stricate de cei ce au stricat. Voi aţi cerut, fiilor, iar Eu, Domnul, v-am deschis şi am lucrat şi s-a văzut lucrarea puterilor cereşti intrând şi ieşind şi, iarăşi, ieşind şi intrând şi lucrând. Aşa lucrez Eu, Domnul, pentru neamul român, şi vă am pe voi în mijlocul acestui neam şi vă arăt cât pot Eu de mult să lucrez prin voi şi cu voi, ca să prindeţi voi iubire şi putere şi răbdare cu Mine şi să lucrăm, fiilor, mereu pentru soarta acestui neam, neamul Meu cel de la sfârşit de timp. Să cerem acum Tatălui să ridice mlădiţe noi şi să înveţe ele dăruirea şi iubirea care nu caută câştig şi nu cere pentru ea, căci altfel de oameni nu pot da cu fapta lor nimic semenilor lor. Voi da în lături pe cei lacomi, pe cei ce iubesc banul şi slava lor. Voi face cale multor inimi curate şi voi sluji cu ele mersul neamului român. Mergem înainte cu rugăciunea spre Tatăl, căci vremea cea cu război ne ţine strânşi de Tatăl, de la Care trebuie să vină toată izbăvirea mereu, iar noi să fim mijlocitori, fiilor. Amin.

Fiţi la veghe, că ne întoarcem în carte, măi fiilor. Voi sta în sfat cu neamul român şi cu cei ce au suflat cu ispită grea peste el. Voi umple acum iarăşi de vlagă pe cel ce se întoarce la locul

cârmei peste acest neam. Am norii suire şi am umblare pe aripile vânturilor, căci scris este: *«Dumnezeu strălucit vine mereu şi nu va tăcea».* Amin.

Pace vouă, celor ce iubiţi izvorul cuvântului Meu! Sunt Cel ce fac pe îngerii Mei duhuri şi pe slugile Mele pară de foc, şi vă vor însoţi puterile cereşti spre cale înapoi. Duhul Meu tânjeşte de la o întâlnire la alta să se adune cu voi aici, la izvor, să stăm la masă şi să avem mângâiere. Luaţi din înţelepciunea pildelor arătate vouă din mijlocul poporului cuvântului Meu. Veniţi şi luaţi şi fiţi bogaţi de Dumnezeu. Să nu aveţi doruri, să nu aveţi nemulţumiri. Fiţi plini de Dumnezeu, fiilor!

Pace vouă, pace vouă, pace vouă! Amin, amin, amin.

***

Iată, cerurile se deschid, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, sunt trimis de El cuvânt peste neamul român. Eu ascult de Tatăl şi împlinesc, căci între cei din cer este ascultare, şi vin spre tine cu cuvântul Meu, neam român, iar tu deschide-I Domnului, Care vine la tine cu toate puterile cereşti, în oştiri călare pe cai albi. Am norii suire şi Mă port pe aripile vânturilor şi-Mi fac din foc, din pară de foc, slujitori.

O, auzi glasul Domnului, neam român! Şi auziţi voi cuvântul lui Dumnezeu, Care strigă peste voi, cei care aţi adus duh de nelinişte, furtună peste suflete şi pagubă în vreme de secetă, căci seceta a mers odată cu voi şi a pârjolit pământul român, aşa cum voi v-aţi ridicat şi aţi pârjolit ceea ce a fost zidit până acum pentru slava şi numele acestui neam înaintea neamurilor pământului. Stau de vorbă cu voi. Cuvântul Meu nu vă întreabă dacă veţi crede în el, ci vă întreabă dacă veţi fi cuminţi de acum, căci până acum n-aţi fost cuminţi, ci aţi făcut pagubă mare, şi vai vouă dacă veţi plăti aceasta! Vă luaţi unul după altul la săvârşirea păcatului învrăjbirii între fraţi şi vă îndemnaţi spre acest păcat, iar păgubitul cel dintâi este poporul, cu care voi vă acoperiţi ca să ziceţi că în numele lui lucraţi voi răul pe care-l faceţi şi cu care loviţi din creştet până în tălpi, de sus până jos trupul neamului român, iar Eu, Domnul, în faţa lui stau cu cuvântul Meu de peste voi ca să ne socotim pentru cele ce voi aţi săvârşit şi încă daţi să săvârşiţi după mintea voastră lucrare fără rod. E vremea să lucrez Eu, Domnul, căci voi aţi stricat mult şi aţi călcat sub picioarele voastre puteri bune, zidire mare şi multă, care s-a dărâmat acum, căci voi aţi făcut război asupra celor buni şi mari cu inima pentru acest neam. O, cum de n-aţi văzut îndeajuns că nu faceţi bine şi că faceţi mult rău? O, cum de nu v-aţi temut să lucraţi aşa şi să vă îndemnaţi unii pe alţii să faceţi atâta cutremur? Iată cât de mincinoasă este nădejdea cea omenească! Priviţi şi socotiţi-vă pe urma a ceea ce aţi dat să săvârşiţi. Ca unii fără de minte aţi călcat peste toţi fiii români şi mai ales peste cei pe care i-aţi tras la păcatul vostru. V-aţi pus de gând să alungaţi cârmaciul de la cârmă şi aţi lucrat cu îndărătnicie acest păcat şi au râs popoarele de pe pământ de faţa neamului român şi de lucrarea lui cea plină de răzvrătire, de la mijloc lucrată de voi. V-aţi socotit unii pe alţii pentru această lovitură şi aţi instigat apoi poporul, pe care l-aţi pus să slujească şi să grăiască după cum slujiţi şi grăiţi voi, dar voi aţi minţit poporul, căci nu lui aţi vrut să slujiţi prin aceasta, ci vouă; vouă, celor vinovaţi mult şi plini de ură şi de duşmănie şi de duh de trădare de fraţi. Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, Dumnezeul neamului român-ortodox, a privit la voi şi are înainte păcatul vostru, păcat săvârşit asupra fraţilor voştri, asupra neamului român, neamul Meu cel de azi, la care vin cuvânt, neam ales de Tatăl Savaot să-Mi primească venirea cuvântului Meu peste pământ, căci vremea Mea s-a apropiat şi aud morţii din morminte glasul Fiului lui Dumnezeu şi se pregătesc să iasă, precum este scris, şi când puterile cereşti şi toate câte sunt între cer şi pământ aud glasul Meu şi-Mi slujesc şi am norii suire şi am umblare pe aripile vânturilor şi vin cuvânt pe vatra neamului român de aproape şaizeci de ani şi am istorie scrisă în mijlocul acestui popor. Veniţi şi luaţi şi citiţi şi bucuraţi-vă de Domnul, Care este în mijlocul poporului român cuvântând cuvântul Său, sau căiţi-vă pentru răul din voi şi lepădaţi-l apoi.

Stau de vorbă cu voi şi vă îndemn cu milă părintească să lepădaţi duhul minciunii, care vă lucrează inimile, şi pe care mult îl lucraţi, căci v-aţi învăţat cu el prea mult, şi vede acest neam ceea ce faceţi voi şi e păcat să lucraţi aşa. O, până când veţi merge cu această răzvrătire şi învrăjbire între fiii neamului român? Vi s-a dat prea mult gura şi limba spre minciună. O, nu de asta trebuie să doriţi să staţi în sfatul cel pentru ţară. V-aţi făcut rost de lăudători, care să vă trimită în sfatul ţării, în vreme ce voi nu ştiţi şi nu vreţi să faceţi pentru popor şi nu pentru voi lucrul pe care l-aţi luat să-l săvârşiţi în sfatul ţării. În locurile de frunte ale unui neam nu trebuie să râvnească cei ce nu au lepădare de sine şi jertfă deplină cu trupul, cu sufletul şi cu duhul. Nu trebuie să stea pe scaunele dreptăţii cei ce calcă aceste legi, defăimând puterea lor. Este scris în Scripturi despre judecătorii pământului şi despre lucrarea pe care o au ei de lucrat de pe scaunele legii. Este scris: *«Iubiţi dreptatea şi cugetaţi drept despre Domnul Judecătorul, şi umblaţi după El cu inima smerită, o, judecători ai pământului, căci El Se lasă spre cei ce nu-L ispitesc şi spre cei ce cred în El, iar cugetele cele viclene Îl depărtează pe Domnul, Care mustră pe cei fără de lege şi pe cei ce ispitesc, şi în care înţelepciunea nu sălăşluieşte, iar Duhul Sfânt Se depărtează, căci sunt fără de pricepere aceştia pentru înţelepciune, iar înţelepciunea este duh iubitor de oameni şi pedepsitoare pentru cei ce hulesc, căci Domnul este martor gândurilor celor mai ascunse şi străbate negreşit inimile şi nu-I scapă nici şoapta cuvintelor şi nu se poate ascunde de El cel ce este nedrept, căci dreptatea se răzbună şi taie chibzuinţa celui nelegiuit şi duce zvonul graiurilor sale înaintea Domnului, spre pedeapsa pentru cele strâmbate de el, fiindcă şi cea mai tainică vorbă nu va trece nepedepsită, iar gura cea plină de minciună primejduieşte viaţa sufletului, şi nedreptatea săvârşită atrage moarte după ea».*

Este scris în Scripturi de plata celor necredincioşi, ca-re-şi atrag moartea cu mâinile şi cu glasul, cu fapta şi cu cuvântul şi şi-o fac prietenă şi sunt împătimiţi după ea şi fac legământ cu ea şi sunt vrednici de ea apoi, dar cine să înţeleagă între ei aceasta? Eu însă vă spun vouă din cartea dreptăţii, iar cartea aceasta are putere să pătrundă peste voi prin însăşi puterea ei, peste care voi călcaţi şi faceţi răzbunătoare peste voi dreptatea, şi fericiţi veţi fi dacă vă veţi îndrepta spre credinţă şi spre lepădarea fărădelegii apoi, iar dacă cu vicleşug veţi lucra pe mai departe, voi veţi vedea. Amin.

O, neam român, mult te-am strigat şi te-am povăţuit la veghe prin acest râu de cuvânt! Iată, n-ai vegheat aşa cum te-am povăţuit, ba te-ai lăsat dus cu vorba de cei ce te-au cumpărat de partea fărădelegilor lor. Stau mijlocitor la Tatăl Savaot pentru soarta ta cu Mine pe pământ între neamuri, dar Tatăl S-a întristat adânc de la tine şi a bătut cu secetă mare peste vatra ta, căci L-ai îndurerat prin păcat. O, cum de te-ai lăsat îndemnat la duhul învrăjbirii între frate şi frate de către aceşti oameni însetaţi de putere peste tine, neam român? O, cum de nu te-ai înţelepţit la glasul Meu, care te-a povăţuit mereu mult şi milos ca să nu te apleci spre păcatul fărădelegii acestor trădători de fraţi? O, cum să fac acum pacea Mea în mijlocul tău? S-a stricat faţa ta înaintea popoarelor, iar Eu am voit să stea sus fruntea ta şi s-o umplu de slava Mea.

Te povăţuiesc spre veghe, neam român, şi spre înţelepciunea cea de sus, pe care n-o au cei ce te-au tras la păcatul învrăjbirii între fraţi. Căieşte-te acum, după ce te-ai lăsat atras la păcat! Deschide ochii şi lasă-Mă să ţi-i deschid Eu, căci cei ce vor să stăpânească peste tine acum nu au iubire pentru tine, ci au pentru ei şi plăsmuiesc fără să ştie dureri peste tine. Te chem sub povaţa Mea. Deschide ochii mari şi socoteşte bine şi crede de la Mine, nu de la om. Nu-ţi vor binele, nu-ţi ţin partea aceştia care te-au îndemnat la păcat, ci te folosesc acum scut pentru ei şi pentru fărădelegile lor, pe care ei încă şi încă le desfăşoară pentru duhul învrăjbirii dintre fraţi.

Iată, ai greşit lovind cu batjocură şi cu defăimare în cel ce stă la cârmă cu trezie mare pentru soarta ta, şi pe care îl laudă popoarele pentru veghea lui de peste tine şi pentru înţelepciunea lui cea mare. O, caută să cunoşti adevărul, neam român. Nu te grăbi să-i crezi pe cei ce-ţi defaimă fiinţa prin duhul trufiei lor, prin minciuna pe care o împart peste tine în locul pâinii cea de toate zilele, de care tu ai nevoie acum, neam român, căci te-am bătut cu secetă pentru neveghea ta. Din

mij-locul puterilor cereşti grăiesc peste tine. Scoală-te la veghe şi caută să înveţi de la cei înţelepţi şi să pricepi că e război pe vatra ta şi că tu încă nu înţelegi şi nu te temi! Voi pune duh din Duhul Meu peste tine şi-ţi voi da ajutor să pricepi şi-ţi voi deschide ochii şi mintea şi-ţi voi arăta care sunt binefăcătorii tăi. Cei ce iubesc dreptatea şi pacea şi adevărul a toate, aceia sunt din partea Mea pentru soarta ta între neamurile pământului, căci tu trebuie să străluceşti între neamuri, o, ţara Mea cea de azi. Pun puterile cereşti în slujba ta şi lucrez tainic ca să te mântuiesc de cei ce te-au minţit şi te-au tras spre păcatul învrăjbirii pentru alungarea cârmaciului de peste tine. Nu mai e mult şi vei vedea faţa cea adevărată a celor ce te-au îndemnat să te răzvrăteşti pentru puterea lor peste tine. Vei alerga după ajutor ca după aer, dar nu te lăsa până atunci biruit de ei, neam român. Scoală-te să crezi în cuvântul Meu, care te cheamă la veghe şi te scoală la lucru. Nu are nimeni nici un câştig dacă nu crede în cuvântul Meu cel de azi, din care Mi-am făcut toiag de cârmuire peste popoare, precum este scris.

Grăiesc acum cârmaciului neamului român. Duhul Meu îl cuprinde şi îi întăreşte vlaga cea rănită şi încercată din părţi prin cei ce au adus învrăjbire mare între fiii acestui neam.

Deschide-Mi ca să-ţi grăiesc! Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl Savaot şi al mamei Fecioare, iar cuvântul Meu se aşează înaintea ta şi-ţi plămădeşte inima şi puterea ei cea de sus pentru locul şi duhul cârmei la care stai pentru sufletul şi trupul neamului român. Iubirea Mea te preţuieşte mult, că ai iubire mare şi veghetoare pentru neamul român. I-am avut atât de rari pe cei ce au iubit ca şi tine acest neam şi cârmuirea lui, cu nădejde în Mine cârmuind ei. Eşti însă duşmănit mult de cei ce iubesc minciuna şi nedreptatea şi pe ei înşişi, şi s-au suit aceştia pe scaune în sfatul ţării şi au iubit duhul minciunii şi aşa au lucrat, şi se vede acum lucrarea minciunii cu care au înşelat ei acest neam ca să-l ridice împotriva ta, împotriva cârmei cea pentru soarta neamului român. Te-au alungat de două ori, căci sunt duşmani, dar Eu, Domnul, am pe poporul cuvântului Meu şi îl am pregătit mult înaintea Mea şi lucrez cu el împlinirile Mele pentru neamul român. Nu-ţi mai spun de lucrarea Mea şi de alegerea Mea peste neamul român, şi îţi spun că lucrez cu mare veghe împlinirea Scripturilor cele pentru acum şi Mă folosesc de acest micuţ popor, pe care-l ţin sub voia Mea, sub cuvântul Meu ca să-l am la lucru şi la strigare şi ca să vin cu ajutor de sus, ori de câte ori soarta celor drepţi ai acestui neam e lovită de fraţi trădători şi învrăjbitori în mijlocul neamului român. E aprigă lupta celor mincinoşi şi nedrepţi asupra ta, căci ei nu au iubire, şi se vede bine că nu au, de vreme ce pe limba lor dăinuieşte cuvântul minciunii, cu care ei se acoperă şi se ajută. Dar când a biruit duhul minciunii ca să nu fie pedepsit apoi acest duh?

Acum îţi dau cuvânt de mângâiere şi de putere de sus peste tine. Puterile cereşti au fost peste tot la porunca Mea şi la strigarea poporului cuvântului Meu şi s-a văzut puterea lor împărţită şi lucrând minunat. Te povăţuiesc, şi-ţi voi face timp prielnic ca să Mă asculţi aşa şi să te aşezi înaintea neamului român, cel atât de încercat acum pentru păcatul în care a fost atras de cei mincinoşi, şi să-i desluşeşti tu cu duh duios acestui neam iubirea ta cea pentru el şi faptele tale şi viaţa ta şi lucrarea ta şi lucrul cel pentru el între neamuri, la care tu ai lucrat şi ai luptat cu credincioşie, ca să aibă acest neam nume şi laudă înaintea popoarelor, şi nu ruşine să aibă. Toate învinuirile care ţi-au fost aduse pe nedrept cercetează-le bine pe rând şi desluşeşte-le bine înţelesul, ca să trezeşti la duhul adevărului pe toţi fiii neamului român, căci au fost duşi cu minciuna împotriva ta cei care s-au tras de partea chemării spre duhul minciunii celor ce mint cu multul pentru ca să câştige ei de partea lor pe mulţi din neamul român. Aşează tu pe hârtie toate învinuirile, toate nelămuririle care sunt, toate înţelesurile care s-au încurcat, şi desluşeşte adevărul cel adevărat în faţa neamului român, căci eşti dator să desluşeşti totul în numele adevărului a toate. Nu lovi în nimeni, nu învinui pe nimeni, nu rosti nume, ci doar să desluşeşti adevărul a toate şi să te faci înţeles şi urmat de mulţi apoi pentru adevăr. Caută să stai mult înaintea neamului român cu toate desluşirile pentru toate câte au fost şi sunt încă nedesluşite bine şi sfătuieşte-l spre pace, spre adevăr, spre iubire de ţară, de neam şi de Dumnezeu, căci numai cei cu Dumnezeu sunt cei ce biruiesc pe deplin. Să nu-ţi fie ruşine cu Dumnezeu, să nu negi grăirea

Mea de peste tine, căci stau deasupra neamului român de aproape şaizeci de ani şi tainic lucrez şi cuvintez şi-Mi sprijin mersul şi ajutorul şi împlinirea Scripturilor toate, căci a venit vremea Scripturii venirii Fiului lui Dumnezeu ca să dea fiecăruia după cum este fapta sa.

Dacă cineva te îndeamnă să loveşti, să dai la spate mersul Meu peste pământ cuvânt, tu să fii înţelept şi să rămâi de partea Mea, căci vreau să pun pe fruntea neamului român slava Mea cea de la sfârşit de timp şi să fac patria română lumină peste popoare prin râul cuvântului Meu, care curge din gura Mea şi se slăveşte peste pământ de pe vatra acestui neam în care Eu Îmi am ieslea coborârii Mele şi pe poporul cuvântului Meu, popor de veghe lângă Mine, pentru Mine şi pentru neamul Meu cel ales acum, la sfârşit de timp, neamul român, căci poporul Israel M-a alungat şi M-a dat pieirii prin moarte pe cruce, iar Tatăl Mi-a dat atunci pământul român ca să-l am pentru venirea Mea cea de acum cuvânt peste pământ, şi să am din mijlocul lui popor ales Mie.

Te îndemn spre multă cuviosenie şi multă duioşenie. Pe acestea să le ai pe buze şi să hrăneşti cu duhul lor neamul român. Te-am rugat de mult, şi de alte dăţi te-am rugat să stai cu mult cuvânt înaintea acestui neam şi să-l hrăneşti pe el cu adevărul cel despre toate câte sunt şi vin şi trec. Când ai ascultat aşa, a fost mai bine, dar după ce n-ai mai lucrat aşa şi-a făcut loc duhul minciunii dinspre cei ce nu iubesc adevărul şi nu te iubesc, din pricina nedreptăţii pe care ei o iubesc pentru ei.

Nu trebuie să rosteşti numele celor răufăcători, ci trebuie să grăieşti cuvinte desluşite şi pline de înţelepciunea faptelor toate şi a toate câte vor fi bune ca să vină spre lucrare, iar dorul şi iubirea să ţi se vadă în toată purtarea ta cea iubitoare de neam şi de ţară, căci vreau să trezesc acum un duh nou, o primăvară, o vreme cu flori proaspete şi cu un suflu curat din unii în alţii în fiii neamului român, care are nevoie de iubire şi de curatul ei şi de rodul ei apoi. Inima ta cea mare trebuie să fie arătată şi văzută şi luată de model, căci are nevoie acest neam de duh de cârmaci, de vitejie pentru iubire de neam, căruia îi lipseşte mult iubirea acum.

Trebuie să scoatem din inimi şi dintre fraţi duhul şi puterea învrăjbirii, iar pentru cei ce nu se vor apleca spre pace şi spre duhul iubirii, Eu, Domnul, voi privi peste ei şi voi lucra după dreptate, căci se apropie ziua şi duhul slavei Mele, cu care Mă voi arăta curând, curând peste neamul şi pământul român şi vor înţelege popoarele iubirea Mea pentru acest neam şi lucrarea Mea cea cu lumină mare în mijlocul lui.

Iar acum întăreşte-te, căci Eu te întăresc. Fii viteaz şi fii blând cu duhul cuvântului, cu care să înseninezi faţa neamului român. Tot ce este încâlcit şi nedesluşit are nevoie de desluşire întreagă, căci altfel nedumerirea şi duhul cel rău prind puteri şi strică şi aduc durere.

Voiesc să se ducă vestea de dragostea dintre fraţi şi de adevărul care lucrează între fiii neamului român. Scoală-te acum şi grăieşte duios şi drept şi hrăneşte iubirea în fiii acestui neam, iar Eu te sprijinesc cu puterile cereşti, cu care M-am împărţit ca să lucrez spre slava acestui neam, hărăzit Mie de Tatăl acum, la sfârşit de timp, pentru cuvântul venirii Mele, prin care-Mi scriu cartea judecăţii faptelor, ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

Pace ţie, căci am de stat de veghe pentru statul tău la cârma neamului român! Pace ţie şi locului de cârmă în care stai veghind! Amin.

O, neam român, lasă-te spre duhul iubirii! Să dea mlădiţe noi acest duh în mijlocul tău. Iubirea şi dăruirea, care nu caută câştig, care nu cer pentru ele, aşa să fie cei ce se ridică cu duh proaspăt acum, căci altfel de oameni nu pot da cu faptele lor nimic semenilor lor, iar cei lacomi de slavă şi de averi să se dea în lături sau să se nască din nou, căci Eu, Domnul, fac cale acum multor inimi curate şi vor sluji ele soarta neamului român.

Pace vouă, fii români, iar cei ce nu iubesc cuvântul Meu, să fie anatema, precum este scris în Scripturi despre cei ce nu iubesc pe Domnul, căci Domnul vine şi cârmuieşte neamurile cu toiag de fier, cu slava cuvântului Său peste popoare, iar patria română este ieslea Sa, muntele Domnului, din vârful căruia curge peste popoare lumina cea de sus, iubirea Mea pentru cei ce cred şi se apleacă pentru iubire, precum Eu iubesc, şi sunt cuvântul Tatălui Savaot peste pământ

şi am veşmânt de Mântuitor şi-i strâng sub el pe cei ce se aleg de partea dreptăţii Domnului, de partea iubirii de Dumnezeu între pământ şi cer. Amin, amin, amin.

15/28 august 2012